

Kars Olayları

Kars'a diğer illerden daha fazla ehemmiyet veriyordum. Çünkü Kars komünist Rusya'ya sınır olduğundan, daha büyük bir tehlike altındaydı.

Her seyahatimizde bir eve misafir oluyor ve Risale-i Nur dersleri yapıyorduk. Bu derslerimizde Kars'a bir Nur medresesi açmalarını tavsiye ediyordum. Karşılığa şunları anlatıyordum:

“Kars, Komünist Rusya ile komşu. Bu tehlikeyi nazara alarak Kars'ın gençlerine komünizmin, anarşi ve terörün zararlarını anlatmanız lâzım. Bunun en güzel yolu da Nur dersleridir. Buraya bir Nur dersanesii açın. Bu sayede memleketin gençlerini bu tehlikelerden korursunuz. Yoksa bir gün gelir ki, ben Kars'a gelemem bile.”

Komünizmin ve anarşinin tehlikelerini her seferinde Karşılığa bu şekilde anlatıyordum. Onlarda bana her seferinde;

“Tamam Hocam bir medrese açacağız.” diyorlar, fakat bir türlü uygulamaya koymuyorlardı. **1975'li yıllardan sonra anarşi iyice büyüdü.** Komünistler Kars'ı kurtarılmış bölge ilân ettiler. **“Orak-çekiçli”** Rus bayrağını Kars kalesinin başına diktiler.

Artık durum öyle vahim bir hâle gelmişti ki, Kars'a ne biz ne de başkaları gidemez oldu.

1979 yılında devrin Başbakanı Süleyman Demirel bazı milletvekilleriyle birlikte Kars'a gitmek üzere Erzurum'a geldi. Akşam Örnek Otelinde misafir oldular. O gün akşam Selimiye apartmanında Risale-i Nur dersimiz vardı. Bazı mebuslar dersimizi dinlemeye geldiler. Adalet Partisi milletvekillerinden olan **Osman Demirci Hoca** ve **Rıfki Danışman** ile Süleyman Bey'in kardeşi **Ali Demirel** kendilerinin Kars'a gideceklerini, ancak onlara öncülük edecek ve yolu açacak gençlere ihtiyaçları olduğunu söylediler. Bunun üzerine derste gençlere:

“Komünistler Kars Kalesine kıvılcık bayrak çekmişler. Ve Kars'ı kurtarılmış bölge ilân etmişler. Başbakan Demirel ve bir kısım mebus arkadaşları bu direnişi kırmak için Kars'a gidiyorlar. Bugün onlara iştirak etmek siyaset sınırlarını aşmış, millî ve vatanî bir vazife haline gelmiştir.”

diyerek gençleri Kars'a gitmeye teşvik ettim.

Kardeşim Hacı Musa Adalet partisinin il yönetimindeydi. Dersten sonra yanıma gelerek Süleyman Bey'in benimle görüşmek istediğini söyledi. Birlikte Süleyman Bey'in kaldığı otele gittik.

Süleyman Bey konuşmamız sırasında, *"Abdurrahman Gazi'nin sahabelerden olduğu söyleniyor. Sabah namazında türbesini ziyaret edelim."* dedi. Ertesi gün Ulu Camii'de birlikte sabah namazını kıldık ve **Abdurrahman Gazi Türbesi'**ne gittik. Ziyaretten sonra herkes etrafa dağıldı. Süleyman Bey ise Erzurum'a doğru bakarak sesli bir şekilde içini çekti. Ben Süleyman Bey'in esflendiğini görünce; **"Hayırdır Beyefendi! Neden böyle hüznüldünüz?"** dedim. Şöyle cevap verdi;

"Hocam anarşi ve terör Türkiye'yi kundaklamış. Doğrusu Erzurum'a bakınca içim yandı."

Ben de onu teselli etmek için şöyle dedim;

"Beyefendi hiç endişe etmeyin. Bizim devletimiz kuvvetlidir. Askerimiz vatanperverdir. Bu memleketi çapulculara teslim etmezler. Hiç korkma!" Süleyman Bey de **"İnşaallah"** dedi, **"Ben de öyle ümit ediyorum."**

O gün sabah Süleyman Bey yola çıkacağı zaman, Erzurumlu bir çok Nur Talebesi genç toplanarak Süleyman Beyle birlikte Kars'a gittiler. Bu sayede Süleyman Bey'de Kars'a girerek konuşma yaptı. Daha sonra sağ salim geri döndü.

Süleyman Bey, Ankara'ya dönünce bir konuşmasında, *"Kim demiş Kars kurtarılmış bölge diye, biz Kars'a rahatça gittik. Bir tehlikeyle karşılaşmadık."* dedi.